

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 24. marts 2021 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Nicolai Uggerhøj-Winther, Malou Kragh Halling og Anna Rudolf (kst.) med domsmænd).

10. afd. nr. S-76-21:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født februar 1982

(advokat Susanne Schou Johnsson, besk.)

Retten i Svendborgs dom af 22. december 2020 (R3-3989/2020) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpelse af frihedsstraffen.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse af straffen og mere subsidiært stadfæstelse.

Den for F beskikkede bistandsadvokat, advokat Susanne Rasmussen, har på vegne af nedlagt påstand om betaling af 19.072,50 kr. i erstatning for to ødelagte vinduer.

Forsvareren har på vegne af tiltalte bestridt såvel erstatningspligten som kravets opgørelse.

Sagens oplysninger

Der har også for landsretten været forevist fotos af forurettede, F og dennes lejlighed, som er taget af politiet den 25. februar 2020. Der er endvidere forevist fotos af brandsår på forurettedes ben, som er taget af politiet den 2. marts 2020.

Der er dokumenteret uddrag af politirapporter, hvoraf det fremgår blandt andet, at forurettede ikke har ønsket at foretage anmeldelse i sagen. Der er endvidere dokumenteret uddrag af en politirapport af 23. juli 2020 vedrørende hændelser i POLSAS i 2019.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F politibetjent V2 og V1 .

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han og F havde et godt forhold, men at ingen af dem kunne tåle at drikke. F ændrede sig, når hun drak. Han drak selv en del i den periode, hvor de var sammen. Det er ikke altid godt for ham at drikke. Politiet var meget forbi i den to-årige periode, hvor han og F var kærester. De kunne dårligt lave nogen form for larm i huset, uden at politiet blev tilkaldt af naboerne. Han blev taget med på stationen en enkelt gang. Han blev også hentet af politiet én gang i starten af februar 2020, men han husker ikke længere hvorfor. Politiet troede, at han var meget fuld, hvilket han ikke var. Politiet har også bedt ham om at forlade F's bopæl et par gange. De skændtes meget i perioden. F's børn har hørt, at de har skændtes. Børnene var dengang 11-13 år. F's store søn på 27 år boede reelt også i huset. Han har ikke forhindret F i at bevæge sig frit, og han har heller ikke kontrolleret hendes telefon. Der var mistro mellem dem. Når F ville se, hvem han skrev til, ville han derfor også se hendes telefon. Han kunne dårligt gå ud at handle, uden at hun blev mistroisk. De var begge jaloux anlagt, men det gav ikke anledning til konflikter. Han satte sig bare et andet sted i huset, hvis der var andre kvinder til stede, for at det ikke skulle give anledning til konflikter. Han har ikke påført F brandsår, og han ved ikke, hvordan hun har fået brandsåret på hånden. F kastede en tændt cigaret og en lighter mod hans hoved. Han kastede derefter den tændte cigaret tilbage mod hende. Han røg ikke på daværende tidspunkt. Episoden med cigaretten fandt sted umiddelbart forud for episoden i badet. De befandt sig højst et par minutter i badeværelset. Politiet har bedt ham om at lade være med at kontakte F men han ved ikke, om han har fået et tilhold.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at hendes forhold til tiltalte var meget turbulent i perioden. De skændtes meget og ofte over hverdagsting. Det tog til efter et år. En gang imellem kunne det også være hende, der startede skænderierne. Hun kaldte ikke tiltalte grimme ting. Hun måtte helst ikke se sin familie eller venner for tiltalte. Hvis hun fortalte ham, at hun gerne ville se dem, sagde han, at hun skulle lade være, fordi de var dårligt selskab. De kørte også ofte over til tiltaltes far for at forhindre hende i at se andre. Hun kunne se sine veninder, hvis hun bare gik uden at sige noget. Hun talte ikke så tit med sine veninder om deres forhold, men de har flere gange rådet hende til at gå fra tiltalte. Politiet har 2-3 gange taget tiltalte med på stationen, når de kom forbi. Politiet har også 3-4 gange sagt til tiltalte, at han skulle gå sin vej. Hun har børn under 15 år, som har overværet deres skænderier. Børnene har ikke overværet, når hun blev skubbet eller andre voldsepisoder. De har overhørt, at tiltalte har kaldt hende grimme ting. Det var grunden til, at de flyttede hjem til deres far. Hun har ikke kastet en cigaret efter tiltalte. Episoden på badeværelset varede nok nogle minutter, for alt hendes tøj blev gennemblødt. Fakturaerne fremlagt for to ødelagte vinduer vedrører to episoder, hvor T henholdsvis brækkede et vindue op ude fra terrassen og smadrede et vindue med en ølkasse. Vinduerne blev begge ødelagt i tiltaleperioden. Vinduet, som faktura nr. 2 vedrører, blev ødelagt ved årsskiftet 2019-2020. Der var lang ventetid på at få skiftet vinduerne. Der blev ikke rejst et erstatningskrav i straffesagen vedrørende hærværk.

Vidnet politibetjent V2 har supplerende forklaret blandt andet, at han havde været på adressen en gang tidligere, hvor der også var en episode med tiltalte. Han ved ikke, om der har været mange opkald fra adressen. Stemningen var presset, da de kom derud, og F virkede bange. Han kan ikke huske, hvem der optog de fotos, der er i sagen.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun mange gange var forbi for at hjælpe F. F ringede efter hende, fordi hun var bange og ikke turde at være alene. Det skyldtes blandt andet, at tiltalte sad uden for hendes hjem og holdt vagt, så hun ikke kunne forlade hjemmet. De havde ofte været oppe at skændes eller slås. Børnene var også til stede, mens der blev udøvet vold, og det var årsagen til, at de flyttede over til deres far. Hun har en gang i sommeren 2020 været med F til læge som følge af skader påført af tiltalte. Der var mange problemer i F og tiltaltes forhold i tiltaleperioden. F blev blandt andet forhindret i at besøge hende. F kom ned til hende en gang, hvor T ikke ville give F hendes telefon med. Hun har overværet, at tiltalte tog F's telefon, men hun husker ikke hvornår. Hun har et par gange oplevet, at politiet var forbi på adressen i tiltaleperioden, og at T blev taget med af politiet.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han fortsat er sygemeldt. Han har søgt om førtidspension og får snart en afgørelse herom. Han bor fortsat i eget hus og ser fortsat ikke sine børn.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 329 af 30. marts 2019 blev § 243 om psykisk vold indsat i straffeloven. Bestemmelsen havde følgende ordlyd:

”Den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, straffes for psykisk vold med bøde eller fængsel indtil 3 år.”

Endvidere blev straffelovens § 247, stk. 1, om strafforhøjelse i gentagelsestilfælde ændret til også at omfatte overtrædelser af straffelovens § 243.

Loven trådte i kraft den 1. april 2019.

I lovforslag nr. L 139 af 9. januar 2019 om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) anføres i de almindelige bemærkninger blandt andet følgende:

”2.2. Justitsministeriets overvejelser

Psykisk vold er et indarbejdet begreb især på det sociale område. Begrebet er ikke ensartet defineret, men bruges som regel til at betegne et gentagent eller kontinuerligt mønster af handlinger eller undladelser (eller begge dele), der har til formål at kontrollere eller dominere en anden, så denne underordner sig eller nedbrydes. Der kan være tale om meget forskelligartede handlinger mv., som kan rumme forskellige typer af fysiske eller psykiske krænkelser, der begås i nære relationer.

Straffeloven kriminaliserer i dag en række nærmere bestemte krænkelse af den psykiske integritet. Det vil typisk være isolerede handlinger som f.eks. ulovlig tvang efter straffelovens § 260, trusler efter § 266 eller til dels grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2 (om forsætlig skade på legeme eller helbred). Endvidere kan også andre mere varige tilstande som f.eks. vanrøgt straffes, jf. straffelovens § 213.

De eksisterende straffebestemmelser beskytter imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang mod krænkelse af den psykiske integritet. Det skyldes, at en række handlinger, der kan karakteriseres som psykisk vold, ikke er omfattet af de gældende straffebestemmelser. Der kan være tale om krænkelse, som ikke er så alvorlige, at de i sig selv opfylder gerningsindholdet for f.eks. straffbare trusler eller ulovlig tvang, men som kan virke tilsvarende eller mere krænkende for en forurettet, der flere gange over en periode udsættes for en sådan adfærd. Der kan endvidere være tale om krænkelse af den psykiske integritet, hvor betingelserne for at straffe for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2, ikke er opfyldt, fordi en skade ikke kan påvises. Der kan desuden være tale om krænkelse af en type, der ikke omfattes af nogen gældende bestemmelse. Der vil herudover sjældent i familierelationer være truffet foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, der har til formål at beskytte et offer for krænkelse. Samtidig afspejler den eksisterende retstilstand ikke alvoren af psykisk vold.

Der er på den baggrund efter Justitsministeriets opfattelse behov for en selvstændig bestemmelse i straffeloven om psykisk vold.

Justitsministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at psykisk vold især i nære relationer kan have langvarige eller endog livsvarige konsekvenser for et offer, idet det f.eks. kan medføre, at den pågældende langsomt isoleres eller nedbrydes. ...

I nogle tilfælde kan psykisk vold føre til psykiske skader hos forurettede. Justitsministeriet finder, at en indtrådt psykisk skade bør indgå i vurderingen af grovheden af den psykiske vold som det er tilfældet i relation til grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2 men at der også er behov for at beskytte ofre for krænkelse, uden at en psykisk skade er opstået, eller uden en sådan skade kan påvises. Strafbarheden bør således ikke afhænge af, hvor modstandsdygtigt et offer er over for krænkelse af den psykiske integritet, ligesom det kan være vanskeligt at påvise psykiske skader.

...

Justitsministeriet er opmærksom på, at der som i andre sager kan være bevismæssige udfordringer i forbindelse med sager om psykisk vold. Justitsministeriet finder dog ikke, at dette er et tilstrækkeligt argument for ikke at kriminalisere den krænkende adfærd.

...

2.3. Den foreslåede ordning

Justitsministeriet foreslår, at der indsættes en selvstændig bestemmelse om psykisk vold i straffelovens 25. kapitel om forbrydelser mod liv og legeme. Herved tilkendegives det, at psykisk vold er en væsentlig krænkelse af en persons integritet, som kan være lige så alvorlig og skadelig som fysisk vold.

...

Den foreslåede bestemmelse har til formål at omfatte gentagne krænkelse i nære relationer over en periode, som tilsammen har en vis intensitet.

En sådan bestemmelse vil være en udvidelse af gældende ret, idet den både omfatter adfærd, som ikke er strafbar efter gældende ret, og adfærd, der allerede er strafbar.

Det bemærkes, at det ikke er hensigten med den foreslåede bestemmelse at fastsætte en almen gældende definition af begrebet "psykisk vold".

På grund af den variation, som de forskelligartede sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan have, er det ikke muligt at angive et bestemt straffniveau for overtrædelserne. Det er dog forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen skal udmåles med afsæt i straffen for gentagne overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, over for det samme offer. Det forudsættes i den forbindelse, at de laveste strafpositioner (mindre end 60 dages fængsel) som udgangspunkt ikke bør finde anvendelse ved udmåling af straffen for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse.

Fastsættelsen af straffen i den enkelte sag vil bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens relevante omstændigheder. Domstolene skal således i forbindelse med straffens fastsættelse bl.a. tage højde for karakteren og varigheden af den nedværdigende, forulempende og krænkende behandling, forurettedes forhold og de konsekvenser, som adfærden har haft for forurettede. Det bør f.eks. indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forurettede er et barn, har en funktionsnedsættelse eller på anden måde er gerningsmanden fysisk eller psykisk underlegen. Det bør ligeledes være en skærpende omstændighed, hvis et barn overværer psykisk vold mod en nærtstående.

Det foreslås endvidere, at der skal være gentagelsesvirkning efter straffelovens § 247, stk. 1, i forhold til psykisk vold, således at straffen for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse på samme måde som de gældende bestemmelser om vold i straffelovens §§ 244-246 kan medføre en forhøjelse med indtil det halve, hvis gerningsmanden tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb, psykisk vold eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold. Tilsvarende vil straffen for vold i relation til en gerningsmand, der tidligere er dømt for psykisk vold, være omfattet af gentagelsesvirkningen."

Følgende fremgår endvidere af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2:

"Til nr. 2

Straffeloven indeholder på nuværende tidspunkt ingen selvstændig bestemmelse om psykisk vold.

Straffeloven indeholder imidlertid i dag en række bestemmelser, som omfatter krænkelse af en andens psykiske integritet, herunder bl.a. straffelovens § 260 om ulovlig tvang, § 266 om trusler, § 245, stk. 2, om grov vold (forsætlig skade på legeme eller helbred) og § 213 om vanrøgt. Der kan endvidere afhængig af de nærmere omstændigheder være tale om overtrædelser af foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 243 i straffeloven. Den foreslåede bestemmelse kriminaliserer som noget nyt, at en person, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden. Det foreslås, at en overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på gerningsmænd, der "tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand". Ordlyden skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 244, stk. 2, som i det væsentlige har samme formulering.

Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på personer i den forurettedes husstand, f.eks. en ægtefælle, samlever, forælder, plejeforælder eller søskende. Bestemmelsen vil ligeledes finde anvendelse på personer med en nær tilknytning til den andens husstand. Det vil eksempelvis kunne gøre sig gældende for tidligere ægtefæller, der stadig jævnligt kommer i husstanden, f.eks. fordi deres fællesbørn har bopæl der, eller en onkel, der er involveret i opdragelsen af børnene. Det vil også kunne gøre sig gældende for forurettedes kæreste, der ikke bor sammen med forurettede.

Ved vurderingen af, om en person er nært knyttet til forurettedes husstand, vil bl.a. kunne indgå, om gerningsmanden har eller tidligere har haft folkeregisteradresse på samme adresse som forurettede, om der er et afhængighedsforhold mellem gerningsmanden og forurettede, om gerningsmanden og forurettede er beslægtede, samt om gerningsmanden jævnligt kommer i forurettedes hjem.

Det bemærkes, at opregningen ikke er udtømmende. Det vil således i forhold til psykisk vold, som også kan udøves ved hjælp af digitale tjenester såsom telefon, sms, gps-sporing, sociale medier mv., tillige være relevant at se på, om gerningsmanden og forurettede jævnligt har kontakt via digitale tjenester.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen skal finde anvendelse på gerningsmænd, som tidligere har tilhørt eller været nært knyttet til forurettedes husstand. Det vil omfatte gerningsmænd, som tidligere har været del af husstanden eller i øvrigt har haft en sådan nær tilknytning til husstanden, f.eks. en ekskæreste, som er flyttet fra husstanden, eller et familiemedlem, som ikke længere jævnligt kommer i forurettedes hjem.

Det forudsættes, at der foreligger en vis forbindelse mellem den psykiske vold og gerningsmandens tilknytning til husstanden. F.eks. vil krænkelser, som begynder, mens forurettede og gerningsmanden bor sammen, og som fortsætter efter, at gerningsmanden ikke længere er del af husstanden, og krænkelser, som begynder i forbindelse med en ophævelse af samlivet, have tilstrækkelig sammenhæng. Hvis en krænkende adfærd derimod først begynder længere tid efter samlivsophævelsen mv., vil adfærden som udgangspunkt ikke være omfattet af bestemmelsen. F.eks. vil der ved psykisk vold, som begynder et år efter en samlivsophævelse, normalt ikke foreligge den nødvendige forbindelse mellem den psykiske vold og gerningsmandens tilknytning til husstanden, medmindre parterne har opretholdt en regelmæssig og nær kontakt, f.eks. på grund af parternes fællesbørn.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter endvidere, at der er tale om en adfærd, der er foretaget "gentagne gange over en periode". Ordlyden svarer til straffelovens § 244, stk. 2.

Der skal være tale om en adfærd, der gentages og i almindelighed opfattes som et mønster. Enkeltstående krænkelser falder således uden for bestemmelsen. Er der tale om meget alvorlige krænkelser, vil få tilfælde dog være tilstrækkeligt. Kravet om gentagen adfærd indebærer ikke, at adfærden består af samme type krænkelser.

Det handlingsmønster, som den forurettede skal være underlagt, kan ofte karakteriseres som et regime, der er præget af utryghed og frygt for, at vold, seksuelle overgreb, trusler, tvang eller andre krænkelser fortsætter. Regimet har normalt karakter af, at den forurettede bestemmes over og kontrolleres på en enevældig og hensynsløs måde. Der kan være tale om meget forskelligartede handlinger eller undladelser, som kan rumme forskellige typer af krænkelser af den andens legeme eller helbred, herunder vedkommendes mentale tilstand.

Den pågældende adfærd skal endvidere være foregået over en vis periode. Hvor lang denne periode skal være afhænger af en samlet konkret vurdering. Heri indgår bl.a. intensiteten og den potentielle skadevirkning af adfærden. Er der tale om meget hyppige eller intensive episoder, vil selv en meget kort periode kunne medføre, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse. Det tillægges endvidere væsentlig betydning i forhold til forurettede børn og unge, at handlingerne eller undladelserne er af en sådan karakter, at de selv over en kort periode er egnet til at skade barnets eller den unges udvikling eller selvopfattelse.

For at bestemmelsen skal kunne finde anvendelse, skal der objektivet set være tale om, at nogen udsættes for "groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd". Begreberne lader

sig ikke klart afgrænse over for hinanden, idet nogle handlinger både kan udgøre nedværdigende, forulempende og krænkende behandling.

Med nedværdigende handlinger sigtes til en adfærd, der er egnet til at ydmyge eller nedgøre offeret. Der kan f.eks. være tale om, at gerningsmanden åbenlyst behandler den forurettede dårligere end andre, at den forurettede berøves muligheden for at få indflydelse på egne forhold, eller at den forurettede tvinges til at gøre eller tåle noget, som den forurettede ikke bryder sig om eller opfatter som uværdigt. Det er ikke i den forbindelse et krav, at andre end gerningsmanden er vidne til ydmygelsen.

Forulempende handlinger sigter primært til gerningsmandens chikanerende eller generende adfærd. Der kan f.eks. være tale om, at gerningsmanden kontakter forurettedes arbejdsplads, familie, venner mv. for at sprede falske rygter om forurettede, at der gives fejlagtig information til offentlige myndigheder, herunder indgives falske anmeldelser til politiet, at der sendes private billeder (uanset om disse udgør en overtrædelse af straffelovens § 264 d) til andre af forurettede, at der bestilles et stort antal varer til levering hos forurettede, eller at der ofte sendes beskeder til forurettede om, at man har kendskab til, hvor den pågældende befinder sig. Det bemærkes, at gerningsmanden vil kunne få andre til at foretage de nævnte handlinger for sig.

Krænkende adfærd er et bredt begreb, som f.eks. omfatter en adfærd, der er egnet til at skade forurettedes ære eller selvfølelse, eller som i øvrigt negativt kan påvirke den forurettedes psykiske integritet. Det vil typisk være et element i den krænkende behandling, at forurettede oplever at få sine grænser overskredet, herunder f.eks. seksuelt eller gennem overvågning. Krænkende adfærd kan også foreligge, hvis en person overværer handlinger over for sine nærmeste, der opleves som ubehagelige eller chokerende, f.eks. hvor et barn overværer vold, psykisk vold eller andre overgreb over for barnets forældre eller søskende.

Krænkende adfærd omfatter også manipulerende adfærd, som f.eks. påvirkning af forurettedes tanker, holdninger og adfærd ved udspekulerede, vildledende, agiterende eller forførende handlinger. Den forurettede vil f.eks. kunne opleve, at gerningsmanden fordrejer en situation, sådan at gerningsmandens krænkende adfærd opleves af den forurettede som selvforskyldt. Manipulation vil også kunne foreligge ved urimelig kritik, hentydninger eller anklager, som har til formål at få forurettede til at underkaste sig gerningsmanden.

Den omfattede adfærd kan bestå af handlinger eller undladelser (eller begge dele).

Som eksempler på adfærd, der afhængig af de nærmere omstændigheder kan betragtes som nedværdigende, forulempende og krænkende, kan nævnes at isolere en person fra den pågældendes familie eller netværk, at monitorere eller overvåge en person uden samtykke, f.eks. via digitale tjenester eller gps-udstyr, at tage kontrol over en persons dagligdag ved at beslutte, hvornår personen må sove, indgå i sociale sammenhænge med andre, hvilke personer vedkom-

mende må omgås, hvilket tøj personen må iføre sig osv., at ignorere en person, at holde en person i uvished om afgørende beslutninger, f.eks. rejser til udlandet, at indskrænke en persons bevægelsesfrihed, at nægte en samlever eller ægtefælle at søge arbejde, at fratage en persons adgang til støtte, at omtale en person som om vedkommende ikke er noget værd, at indføre et regelsæt, der udstiller eller ydmyger personen, at isolere en person fra sit barn eller dennes nærmeste, at tage kontrol over en persons økonomi, at true en person eller den pågældendes børn eller nærmeste (truslerne behøver ikke nødvendigvis være omfattet af straffelovens § 266), at udsætte en persons børn eller nærmeste for krænkelser eller vold for at skade personen, at fastholde en person i et ægteskab med henvisning til forestillinger om ærbarhed og/eller familiens generelle status eller udsætte forurettede for anden negativ social kontrol, at formå andre personer til at lægge pres på forurettede til at træffe bestemte livsbeslutninger, som f.eks. uddannelse eller ægtefællevalg, at isolere en person fra adgangen til f.eks. sundhedsvæsenet, uddannelse og arbejdsmarkedet, at tvinge en person til at gennemføre eller afslutte en graviditet, at afpresse en person, at ødelægge eller true med at ødelægge en persons ejendele eller at udbrede ondsindet sladder, rygter eller intime oplysninger om forurettede. Specifikt i forhold til børn kan også nævnes adfærd, der udsætter barnet for konstant devaluering, eller som nedbryder barnets selv-værd. Der kan f.eks. være tale om, at barnet ignoreres og nægtes omsorg, eller at barnet tages som gidsel i konflikter mellem dets forældre. Der kan også være tale om kommentarer om barnets krop, vægt eller madindtag.

Det bemærkes, at de nævnte eksempler ikke er udtømmende, samt at det i forhold til flere af de nævnte handlinger afhænger af de foreliggende omstændigheder, forurettedes alder og modenhed, hvis det er et barn, og parternes relation i øvrigt, om der er tale om nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd.

Den nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd skal kunne betegnes som grov, for at adfærden er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det er således ikke enhver nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der kan udgøre psykisk vold i bestemmelsens forstand. Omvendt er det ikke et krav, at hver enkeltstående handling eller undladelse kan betegnes som grov, hvis der samlet set er tale om grov nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd.

Kravet om, at adfærden skal kunne betegnes som grov, har nær sammenhæng med kravet om, at adfærden skal foregå gentagne gange over en periode, og at den skal være egnet til at styre den forurettede. Der skal således samlet set være tale om adfærd af en vis varighed, intensitet og dermed grovhed.

Adfærden skal være egnet til utilbørligt at styre forurettede. Ordlyden "styre" sigter til kontrollerende adfærd, som forhindrer forurettede i at udfolde sig frit, herunder pga. en frygt for nye krænkelser. Adfærden har således i almindelighed til formål at give gerningsmanden en magtposition i forhold til forurettede eller at styrke eller opretholde magtpositionen. Der kan f.eks. være tale om dominerende eller kontrollerende adfærd, der kan medføre, at forurettede får frataget fornemmelsen af at bestemme over sig selv og sit eget liv, at forurettedes selv-værd nedbrydes, at forurettede isoleres eller gøres afhængig af gerningsmanden. Adfærden skal således samlet

set være egnet til at påvirke forurettede til at gøre eller tåle noget, som ikke er udtryk for forurettedes frie vilje.

Det er en objektiv vurdering, om adfærden er egnet til at styre forurettede. Det er således ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen, at forurettede rent faktisk er blevet styret. Strafbarheden afhænger endvidere ikke af, om styringen har påført den forurettede psykiske skader eller lignende.

Den styrende adfærd skal endvidere være "utilbørlig", hvilket omfatter styrende adfærd, som ikke er en naturlig del af parternes relation. Styring er således i visse tilfælde nødvendig og helt naturlig, f.eks. i særlige relationer mellem voksen og barn (forudsat at der tages fornøden højde for barnets alder og modenhed) eller i relationen mellem plejekrævende ældre eller handicappede og den person, som plejer eller passer den ældre eller handicappede. Det må dog antages, at meget grove krænkelser kun sjældent vil kunne opfattes som en naturlig del af parternes relation. Dette indebærer, at forældres opdragelse af børn som udgangspunkt ikke er omfattet af bestemmelsen, men at forældres adfærd over for deres børn kan antage en karakter eller grovhed, der omfattes af bestemmelsen, herunder f.eks. hvis barnet udsættes for hyppige og længerevarende stuearrester.

På grund af den variation, som de forskelligartede sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan have, er det ikke muligt at angive et bestemt straffniveau for overtrædelserne. Det er dog forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen skal udmåles med afsæt i straffen for gentagne overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, over for det samme offer. Det vil indebære, at de laveste strafpositioner (mindre end 60 dages fængsel) som udgangspunkt ikke bør finde anvendelse ved udmåling af straffen for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse.

Fastsættelsen af straffen i den enkelte sag vil bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens relevante omstændigheder. Domstolene skal således i forbindelse med straffens fastsættelse bl.a. tage højde for karakteren og varigheden af den nedværdigende, forulempende og krænkende behandling, forurettedes forhold og de konsekvenser, som adfærden har haft for forurettede. Det bør f.eks. indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forurettede er et barn, har en funktionsnedsættelse eller på anden måde er gerningsmanden fysisk eller psykisk underlegen. Det bør ligeledes være en skærpende omstændighed, hvis et barn overværer psykisk vold mod en nærtstående.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse efter omstændighederne omfatter adfærd, der i forvejen er selvstændigt kriminaliseret, herunder f.eks. vanrøgt efter straffelovens § 213, ulovlig tvang efter straffelovens § 260 og trusler efter straffelovens § 266. Der kan herudover være tale om andre former for kriminalitet, som begås som led i regimet af psykisk vold, f.eks. vold efter straffelovens §§ 244-246, voldtægt efter straffelovens § 216 eller andre seksualforbrydelser. I de nævnte tilfælde forudsættes den foreslåede bestemmelse at skulle anvendes i sammenstød med

andre straffebestemmelser, jf. dog nedenfor om § 245, stk. 2. Det samme gælder for overtrædelse af foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Straffelovens § 245, stk. 2, om grov vold omfatter skade på legeme eller helbred, herunder bl.a. tilføjelse af psykiske traumer, og har en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen omfatter grove (kvalificerede) former for psykisk vold og må således anses som en overbygning i forhold til den foreslåede bestemmelse. I tilfælde, hvor der sker domfældelse efter § 245, stk. 2, for sådanne overtrædelser, skal de samme handlinger ikke straffes i sammenstød med den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.”

I besvarelsen af 19. februar 2019 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget fremgår blandt andet følgende:

”3. Jørn Vestergaard anbefaler endvidere, at det udgår fra bestemmelsen, at det er et krav, at den psykiske vold er egnet til at styre forurettede, idet det afgørende må være, om gerningspersonens handlinger i sig selv objektivt og tilstrækkelig klart overskrider visse grænser.

Justitsministeriet kan oplyse, at ordlyden ”styre” sigter til kontrollerende adfærd, som forhindrer forurettede i at udfolde sig frit, herunder pga. en frygt for nye krænkelser. Begrebet er dermed med til at præcisere, hvilke former for handlingsmønstre som er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen er udformet bl.a. på baggrund af drøftelser med og forslag fra en række organisationer, der har en stor indsigt i psykisk vold.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at netop styringen af forurettede er helt central i forhold til definitionen af psykisk vold, idet det er den styrende adfærd, der f.eks. kan medføre, at forurettede får frataget fornemmelsen af at bestemme over sig selv og sit eget liv, at forurettedes selv-værd nedbrydes eller at forurettede isoleres eller gøres afhængig af gerningsmanden.

Det bemærkes i øvrigt, at der vil skulle foretages en objektiv vurdering af, om gerningspersonens adfærd er egnet til at styre forurettede. Det er således ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen, om forurettede rent faktisk er blevet styret, ligesom strafbarheden ikke afhænger af, om styringen har påført den forurettede psykiske skader eller lignende.”

Straffelovens § 243 er efterfølgende ændret ved lov nr. 415 af 13. marts 2021, der indsatte en henvisning i lovteksten til negativ social kontrol som eksempel på psykisk vold omfattet af bestemmelsens anvendelses-område.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Vold og ulovlig tvang, jf. straffelovens § 244, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1

Landsretten tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, ved at have kastet en tændt cigaret på F. Landsretten lægger efter F og til dels tiltaltes egen forklaring herved til grund, at tiltalte havde forsæt til, at cigaretten skulle ramme F.

Efter F og politibetjent V2's forklaringer samt de fremlagte fotos af F og badeværelset på hendes bopæl, som er optaget i umiddelbar forlængelse af episoden, tiltræder landsretten byrettens bevisvurdering, hvorefter tiltalte tvang F fuldt påklædt ind under bruseren, hvor han oversprøjtede hende med koldt vand og barberskum, idet han forhindrede hende i at slippe væk. Tiltalte og F har begge for landsretten forklaret, at episoden i badeværelset kun varede et par minutter. Landsretten finder under hensyn til sammenhængen mellem den udøvede tvang og vold, karakteren af volden samt den tidsmæssige udstrækning af forløbet, at der alene skal ske domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1.

Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, i forbindelse med denne episode.

Psykisk vold, jf. straffelovens § 243

Efter den affattelse, som straffelovens § 243 havde i tiltaleperioden, straffes blandt andre den, der er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden.

Landsretten lægger til grund, at tiltalte, der var kæreste med F i tiltaleperioden, og som efter tiltalte og F's forklaringer ofte opholdt sig på hendes bopæl, var nært knyttet til F's husstand.

Spørgsmålet er herefter, om der har været et mønster af groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, udøvet af tiltalte over for F i den af byretten fastlagte periode fra november 2019 til den 25. februar 2020, som har været egnet til utilbørligt at styre hende.

Bevisførelsen i sagen består hovedsagelig af de i retten afgivne forklaringer, som generelt har været præget af en mindre detaljeringsgrad, herunder i relation til tidsfæstelsen af enkelte episoder. Det må lægges til grund, at dette til dels skal ses i sammenhæng med, at tiltalte og F's forhold generelt har været præget af begge parter alkoholmisbrug. Da tiltalte og F som nævnt ikke har været samlevende, må det endvidere lægges til grund, at der har været perioder, hvor tiltalte ikke har opholdt sig på F's adresse. Dertil kommer, at der ikke foreligger nogen politiattester eller øvrige lægelige oplysninger om F's skader, ligesom der ikke er dokumentation for antallet af gange eller de nøjagtige tidspunkter, hvor politiet har været kaldt ud til F's adresse i tiltaleperioden.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har forklaret, at han og F har skændtes meget i perioden, men at skændierne var gensidige, og at der var mistro mellem dem. Tiltalte har endvidere forklaret, at politiet var meget til stede i den periode, hvor de var kærester. Tiltalte har nægtet at have forhindret F i at bevæge sig frit eller at have hånet, kontrolleret eller styret hende, ligesom han har nægtet at have udøvet vold eller tvang over for hende.

Heroverfor står F's forklaring, som for landsretten har fremstået troværdig og uden antydning af at være dramatiserende. F har forklaret om tiltaltes gentagne nedværdigende og devaluerende bemærkninger om hende og hendes bekendtskabskreds og om hans modvilje og modstand mod hendes kontakt til familie og venner. Hun har endvidere forklaret, at tiltalte til tider hev hende ud af sengen, når hun sov, og han syntes, at hun skulle stå op, og at han jævnligt skubbede hende med mærker til følge. F har desuden forklaret, at tiltalte omskrev og negligerede de skader, hun pådrog sig som følge af den af ham udøvede vold, samt at politiet i tiltaleperioden 2-3 gange tog tiltalte med, når de blev kaldt ud til adressen, og 3-4 gange bad tiltalte om at forlade stedet, hvilket til dels er understøttet af tiltaltes egen forklaring. Endelig har F forklaret, at deres turbulente forhold tog til efter et år, og at det var "rigtig slemt det sidste halve til hele år". I forbindelse med § 244-forholdet i slutningen af tiltaleperioden, som tiltalte er fundet skyldig i, har F forklaret, at hun ikke turde fjerne den brændende cigaret fra sit lår på grund af frygt for tiltaltes reaktion, hvilket er understøttet af de fremlagte fotos af brandsår på hendes ben.

Vidnet V1's forklaring støtter i vidt omfang F's forklaring. V1 har forklaret, at hun både selv og sammen med F's børn har været til stede, mens tiltalte har talt nedladende og "ondt" om F ligesom hun flere gange har overværet, at tiltalte i forbindelse med diskussioner har taget fat i F's arme og trukket hende afsted. V1 har endvidere forklaret, at F ændrede adfærd, efter at tiltalte og hun blev kærester, at F flere gange har ringet, fordi hun var bange og ikke turde være alene, herunder blandt andet fordi tiltalte holdt vagt, så hun ikke kunne forlade hjemmet, og endelig at vidnet et par gange har overværet politiets afhentning af tiltalte fra F's adresse.

Politibetjent V2 har forklaret, at F virkede bange eller skræmt, da han kom ud på adressen den 25. februar 2020.

Dertil kommer, at landsretten har fundet tiltalte skyldig i vold og ulovlig tvang over for F i slutningen af tiltaleperioden, hvor navnlig episoden i badeværelset var af en nedværdigende og krænkende karakter, hvilket understøtter hendes forklaring om tiltaltes adfærd. Efter F og V1's forklaringer har F's mindreårige børn været vidende til tiltaltes krænkende adfærd. Endelig lægger landsretten til grund efter både tiltalte og vidnernes forklaringer, at politiet har været kaldt ud til adressen adskillige gange, herunder i tiltaleperioden, og at tiltalte flere gange er blevet bedt om at forlade stedet eller er blevet taget med af politiet.

Uanset fraværet af en nøjagtig tidsfæstelse af alle enkeltepisoder tiltræder landsretten navnlig efter F's forklaring, der i vidt omfang støttes af vidnet V1's forklaring og bevisresultatet vedrørende episoderne den 25. februar 2020, at tiltalte i den af byretten fastlagte periode ved sin adfærd, der har haft en groft nedværdigende, manipulerende og overvågende karakter, har underlagt F et handlingsmønster præget af

utryghed og frygt for vold og fortsatte krænkelser. Landsretten finder, at det af tiltalte udviste handlingsmønster, der efter byrettens bevisresultat har stået på i ca. 4 måneder, har været egnet til utilbørligt at styre F .

Landsretten tiltræder derfor, at der er tilstrækkeligt grundlag for at dømme tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 243 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Landsretten finder således tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 243 og § 244, stk. 1, begge jf. § 247, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1.

Strafudmålingen

Straffen findes passende at kunne udmåles til fængsel i 5 måneder i medfør af de bestemmelser, som er anført i byrettens dom.

Landsretten har ved straffens udmåling lagt vægt på, at den udøvede vold og ulovlige tvang har haft en dels mindre alvorlig karakter. Landsretten har for overtrædelsen af straffelovens § 243 om psykisk vold taget udgangspunkt i forarbejdernes tilkendegivelse om, at der som udgangspunkt ikke bør udmåles en straf på under 60 dages fængsel for overtrædelse af denne bestemmelse. Landsretten har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at gerningsperioden efter byrettens bevisvurdering er afgrænset til en forholdsvis kort periode, og at tiltalte og forurettede ikke har haft fælles bopæl. Der er i skærpende retning lagt vægt på, at forurettedes børn i et vist omfang har overværet psykisk vold mod deres mor. Der er foretaget en samlet udmåling efter princippet om modereret kumulation i straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt., idet der efter forarbejderne for en overtrædelse af straffelovens § 243 skal straffes i sammenstød med § 244, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1.

Der er endelig lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, og at der vedrørende voldsforholdene (§ 243 og § 244, stk. 1) således er gentagelsesvirkning efter straffelovens § 247, stk. 1.

Erstatningskravet

De juridiske dommere finder, at det af F fremsatte erstatningskrav, der i øvrigt ikke findes tilstrækkeligt dokumenteret, ikke vedrører forhold, som tiltalte er dømt for i denne straffesag. Med den begrundelse henskydes erstatningskravet til behandling ved Erstatningsnævnet eller civilt søgsmål.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at T straffes med en tillægsstraf af fængsel i 5 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 30-03-2021

Peter Emil Nielsen

Retsassistent

RETTEEN I SVENDBORG

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 22. december 2020

Rettens nr. R3-3989/2020

Politiets nr. 2300-73241-00141-20

Anklagemyndigheden

mod

T

Født februar 1982

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. november 2020.

T er tiltalt for overtrædelse af

legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245 stk. 1, jf. til dels vold efter straffelovens § 244 stk. 1 og stk. 2 og psykisk vold efter straffelovens § 243 (fra 1. april 2019), jf. i det hele § 247 stk. 1 samt ulovlig tvang efter straffelovens § 260 stk. 1 nr. 1,

ved- som tidligere straffet for vold efter straffelovens § 244 - i løbet af 2019 (§ 243: efter d. 1. april 2019) gentagne gange - ofte med cirka 14 dages mellemrum - og derpå frem til d. 25. februar 2020 under ophold på eller nær adressen, Vej 1, at have udsat sin kæreste og samlever, F, for vold af blandt andet rå, brutal eller farlig karakter og herunder udsat hende for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der var egnet til utilbørligt at styre hende, ligesom tiltalte udsatte hende for ulovlig tvang, idet tiltalte som nærmere beskrevet nedenfor:

- gentagne gange i hele perioden hånede og nedgjorde F med hidsige og/eller truende anfald og tildeling af lussinger og skub,

- på et tidspunkt - formentlig i løbet af januar måned 2020 - på offentlig gade nær den ovennævnte adresse skubbede F så kraftigt, at hun faldt om på jorden, hvorved hun pådrog sig skader med blødende baghoved til følge,
- på omtrent samme tidspunkt som netop nævnt i husets soveværelse satte sig overskrævs på F , hvorpå han pressede en pude eller dyne ned over hendes ansigt med den følge, at hun ikke kunne få luft,
- flere gange - senest få dage før d. 25. februar 2020 - lod tændte cigaretter brænde ud på F's hånd og begge lår med brændemærker til følge,
- på et tidspunkt omkring d. 1. februar 2020 tildelte F et knytnæveslag på næsen med blå øjne til følge,
- i forlængelse af det netop nævnte fratog F sin selvbestemmelsesret, herunder især ved at have forbudt hende at tale med nogen, hvorfor hun mistede forbindelsen til sit netværk og sin omgangskreds,
- natten til d. 25. februar 2020 tvang F til at køre med sig til sin fars bopæl på Sted1 ,
- d. 25. februar 2020 om aftenen i et samlet tidsrum af ca. 45 minutter i husets badeværelse sprøjtede barberskum ud over F og tvang hende påklædt ind under bruseren, hvor han fastholdt hende, og hvorfra hun blev oversprøjtet med koldt vand,
- ligesom tiltalte i hele perioden gentagne gange ødelagde indbo, døre, vinduer og vægge

alt med den følge, at F i en periode måtte lade sine to døtre bo uden for hjemmet på den ovennævnte adresse, og at hun i en periode efter d. 25. februar 2020 af frygt for tiltalte endvidere ikke selv turde opholde sig i hjemmet, hvor hun dog under et enkeltstående besøg fandt en besked fra tiltalte med teksten: "Du skal tænke dig om, skat!", hvilket også må anses for egnet til utilbørligt at styre F .

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse for det underforhold, der omhandler "natten til d. 25. februar 2020 tvang ... fars bopæl på Sted1 " og i øvrigt idømmelse af fængselsstraf jf. til dels straffelovens § 89.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne F , V1 og pb. V2 .

Tiltalte, T har forklaret, at han og F ikke er kæresten i dag. De har vist ikke kontakt. De har kendt hinanden i mange år og kommet sammen i ca. 2 år. De er lige holdt op med at være kæresten. Det er inden for de sidste måneder. Forholdet har været både godt og skidt. De har skændtes en del, bl.a. over madlavning og andre bagateller. Der har været lidt gnideri hele tiden. De råber ad hinanden, når de skændes. Han har aldrig slået forurettede. De har haft fat i hinanden, men ikke mere end det. Det er forurettedes adresse, der

er henvist til i anklageskriftet. De har ikke boet sammen, men har været meget sammen. Det er forskelligt, hvor det er foregået.

Han kan ikke genkende, at han har prøvet at styre hende på nogen måde. Han har ikke hånet hende, men under skænderierne, er der nogle gange kommet nogle grimme ting frem, men så er det kommet fra begge sider. Han har aldrig skubbet hende.

Deres forhold sluttede, fordi hun tog med hans kusine i byen, og så har de ikke set hinanden siden. Det var noget, hun selv bestemte. De var taget hen hos hendes far. Der havde ikke været nogen hjemme. Dagen før var hun røget ned fra hans seng. Det er en måneds tid siden. Han ved ikke, om det har haft nogen betydning for deres forhold.

Dagen efter tog hun ud til hendes kusine. Han har ikke sat sig oven på hende og presset en dyne ned over hendes ansigt. Han har ikke skubbet hende på noget tidspunkt udenfor. De havde en dag været på værtshuset Sted2 . På vej hjem kunne hun ikke få døren op, så enten faldt eller satte hun sig ned på røven. Det skete over en rist. Han prøvede at gribe hende, men hun slog eller rev sig på husmuren. Hun blødte fra hovedet. Han rejste hende op. Herefter kom hendes søn. Hun sagde, at hun havde slået baghovedet. De var ikke på skadestuen i den forbindelse.

Han har ikke ladet nogle tændte cigaretter brænde ud på hendes lår. Hendes brandmærker er selvfor-skyldte. Hun har selv fortalt, at det var selvforskyldt. Det skete, da de sad ved bordet. Han spurgte, om han måtte få en cigaret, og hun skubbede herefter lighter og en tændt cigaret over mod ham. Den landede på bordet. Han verfede den tilbage mod hende. Han kiggede efterfølgende efter cigaretten på gulvet, men han kunne ikke finde den. Han så ikke, hvor den blev af. Han fandt den ikke. Hun sad selv og røg på en cigaret. Han tror, at det var den cigaret, hun smed over mod ham. Det var først en uge senere, at hun fortalte ham om, at den havde brændt hende.

Samme dag som det med cigaretterne skete der det, at de sad og skændtes og derefter aftalte, at de skulle gå i bad og dernæst i seng. Han hentede håndklæder, mens hun stillede sig ud under bruseren med tøj på. Han spurgte, om hun ikke skulle have tøjet af. Hun sagde, at det var ligegyldigt. Hun forklarede ikke hvorfor. Han syntes, det var latterligt. Han havde set hende gøre det før. Han ved ikke, hvorfor hun har gjort det. Hun har det ikke alt for godt. Hun gik også i bad 3 gange om dagen.

Han sagde, at han skulle barberes. Han plejer at bruge en maskine, men den var der ikke. Han vidste, at barberskummet stod på den øverste hylde. Det var i en dåse, som man kunne sprøjte det ud af. Han spurgte efter en skraber og sprøjtede skum ud i sin hånd. Hun daskede til hånden med barberskum. Hun var fuld og hysterisk. Han var nok også ved at blive fuld på det tidspunkt. De drak generelt en del alkohol sammen. Da hun daskede til hans hånd, røg skummet ud over det hele, også i selve badeværelset. Han prøvede flere gange at presse noget skum ud, og så gik der lidt sjov i det. Der var ikke noget galt, inden politiet kom. Politiet spurgte, hvor forurettede var henne. Han sagde, at hun var i bad. Der er meget lydt på den adresse. Han forstillede sig, at det var en nabo, der havde ringet til politiet. Han synes ikke, at de havde skændtes, mens de var på badeværelset. De havde dog skændtes inde i stuen pga. det med cigaretten.

På badeværelset skete der ikke noget særligt. Han blev ikke sur over, at hun skubbede til hans hånd. De talte ikke med hinanden i en uges tid efter. Han har nok i den periode været og banke på. Det kan godt være, at han har hængt en besked op.

Beskeden "Du skal ... skat!" kan han ikke genkende ordlyden af. Det kan godt være, at han har hængt en seddel op bagefter. Hvis det er det, der er skrevet, så er det ikke dårligt ment. Det handler om, når man holder af et andet menneske. Det kan have været et svar på noget SMS-korrespondance imellem dem.

Da politiet kom, talte de med ham, men også med forurettede. Det havde han ikke nogen indvirkning på. Han ved ikke, om han blev sur over det. Han gik. De har begge løbende genoptaget kontakten og skrevet med hinanden. Han har ikke forbudt hende at tale med nogen. Han har ikke tvunget hende til at tage med ud til sin far. De kørte fra hans far den dag, fordi hans far fik det dårligt. Det var samme dag, men inden det med cigaretterne. Det var om aftenen.

Der var et vindue, der gik i stykker hos hende. Han har fået en bøde for det af politiet. Det var et dumt uheld. Det skete ved, at han kastede en ølflaske ned i sædet på en knallert, så den bumpede ind i vinduet. Han ved ikke, hvorfor han gjorde det. Forurettede var indenfor på det tidspunkt. Der var kun ham og hende på adressen.

Han har haft noget med forurettedes børn at gøre. Han kender dem. De har boet hos hende. Forholdet var udmærket, indtil han og forurettede begyndte at skændes. Den ældste har hele tiden gerne villet bo ved sin far, men det har faren sagt nej til. Begge pigerne flyttede imidlertid hen til deres far. Han og F var fra hinanden i ca. 3 måneder. I mellemtiden var børnene flyttet. Skænderierne var dog begyndt, før de flyttede.

Efter han og F begyndte at være kæresten igen, har den mindste været på besøg nogle gange, men det har den ældste ikke. Hun har været sur på dem begge. Tiltalte og forurettede har ikke talt meget sammen om det spørgsmål.

Vedrørende situationen med barberskum var der ikke noget af skummet, der røg over på forurettede, da hun slog til hans hånd. Han kastede noget af det på hende. Der var en pjattet stemning. Han ved ikke, om forurettede syntes, at det var ubehageligt.

Beskeden "Du ... skat!" kan han sagtens have skrevet. Man skal ikke lægge noget i det. Han har ikke ønsket at true med den besked. Han har fået samme besked tilbage. Det er blevet til, at de har drukket sammen, når de har mødtes. Forurettede har drukket en hel del. Skænderierne udviklede sig gensidigt. Han har ikke slået hende. De har haft fat i hinanden. Forurettede er meget hidsig. Hun kan ændre sig fra det ene sekund til det andet.

Vidnet F har forklaret, at de ikke er kærester længere. De har kendt hinanden igennem mange år. De blev kærester for et par år siden. De havde ikke adresse sammen. De har tit opholdt sig hos hinanden. Til at starte med mest hos hende. I starten var det godt, men tiltalte ændrede sig. Hun ved ikke, hvad der udløste det. Han ændrede adfærd. Deres forhold var meget præget af skænderier. De har skændtes om alt eller ingenting, herunder bagateller. Hun synes ikke, at hun havde nogen skyld i, at de altid skændtes. De har drukket sammen. Det har nok haft karakter af misbrug. Det gjaldt for dem begge. Forholdet sluttede for ikke så længe siden. Det har været on/off i lange tider. Forholdet blev genoptaget, fordi hun ikke kunne få fred. Hun prøvede at sige stop, fordi det var for meget. Det stoppede nok for ca. 1 måned siden.

Tiltalte har ændret adfærd, efter de havde været kærester over 1 års tid. Det var mest det psykiske, det gik på. Hvis noget ikke fungerede, var hun en "dum kælling" og var "møgsur" eller "fattede ikke en skid". Det kunne komme i et skænderi, men det kunne også komme ud af det blå. Hun blev ked af det. Hun reagerede ved at sige, at sådan skulle man ikke tale, og til sidst endte hun med bare at give ham ret. Det stod på i lang tid. Det har været rigtig slemt det sidste halve til hele år. Tiltalte kunne også være voldelig, fx hvis han syntes, at hun skulle være vågen. Når hun sov, kunne han komme og vække hende og sige, at hun skulle stå op. Til tider hev han hende bare ud af sengen. Han har slået hende. Hun har således fået en flad af ham "så det gjorde ondt over det hele". Det var en hård lussing, så hun fik et blåt øre. Det er sket for nylig. Det skete for det meste, når der var noget, der gik ham på, og han var i dårligt humør. Det er tit blevet forklaret sådan, at hun er faldet og har slået sig. Det er sådan, han fremstiller det. Det siger han til hende. I de tilfælde er det ham, der har skubbet eller dasket til hende.

De røg på et tidspunkt hen over et toilet i forbindelse med, at hun forsøgte at skubbe ham væk. Derved gik toilettet i stykker. Det skete i år i sommers. Hun havde været på toilettet, og hun var ikke hurtig nok til at komme ud. Så kom han ind på toilettet, og tumulten endte med, at de røg hen over toilettet.

Politiet har jævnligt været hos dem, også i forhold til episoden med badeværelset. "Hun skulle åbenbart have et dejligt iskoldt bad med tøj på." Hun var blevet slæbt eller taget med derud på badeværelset, idet han havde fat i hende, og hun fik en kold skyller. Hun var oppe i et hjørne og kunne ikke komme væk. Han stod foran hende. Han sprøjtede koldt vand på hende med en håndbruser i hånden. Hun ved ikke, hvor længe hun stod der. Hun kan ikke huske, hvordan episoden sluttede. Hun fik også noget barberskum ud over sig. Det skete vist bagefter. Hun kan ikke huske, om hun da var kommet ud af bruseren. Han sprøjtede det på hende over hele kroppen. Hun er nok kommet til at sige et forkert ord i den forbindelse. Hun kan ikke huske, hvem der ringede til politiet. Det var nok naboen. Det var i hvert fald ikke hende.

Hun stod på badeværelset, da politiet bankede på. Hun ved ikke, om tiltalte blev sur over det. Det plejede han at blive, når politiet kom. Hun kan ikke huske, om der var episoder i dagene op til.

Foreholdt tiltaltes forklaring kan det godt passe, at der var noget med nogle cigaretter. Hun kan ikke huske, om det var samme dag. De sad ved bordet, og han kastede en cigaret over på skødet af hende. Han sagde bare, at hun skulle lade være med at sidde og tude. Hun ved ikke, hvorfor det skete. Det var ved køkkenbordet. Det var en cigaret. Den var tændt. De sad over for hinanden. Den landede i hendes skød. Han sagde bare "hold kæft og lad være med at tude." Hun lod den ligge, fordi hun ikke turde rejse sig, fordi så ville han smadre det hele. Hun fik brandmærke på begge lår af det.

Tiltalte har ødelagt ting hos hende, fx hendes spisebord. Det gik i stykker ved, at han smækkede hånden ned i bordet under et skænderi. Det er sket nogle gange.

Tiltalte kunne godt finde på at køre nogle lange ture, når han var sur over et eller andet. Så skulle hun bare fortælle, hvor de skulle køre hen, og så kørte de. Hun har gået frivilligt med til det. Alternativet var, at hun var blevet tvunget.

Hun kan ikke huske, om det skete den dag med cigaretterne. Det er rigtigt, at de var hjemme hos hans far først, men det var frivilligt.

Foreholdt ekstraktens side 28 kan hun huske, at hun var med på politistationen. Det kan godt passe, at det var et par dage inde det med cigaretterne. Det var den dag, hvor tiltalte var så fuld, så han ikke kunne køre bil. Politiet må have misforstået noget. Hun kørte bilen, fordi tiltalte var for fuld. Hun blev ikke tvunget.

Hun kan ikke huske, om hun er blevet slået med knytnæve. Hun har haft mærker i ansigtet, men så hedder det sig "at hun bare er faldet." Det har han sagt til forurettede og til de andre. Volden er ikke sket hver dag. Det er kun den ene gang, hun har fortalt om, hun er blevet slået på af tiltalte. Hun er også blevet skubbet, så hun er kommet til skade. Det er sket flere gange. Det er sket ca. 1 gang hver tredje måned, at hun har fået skub, som har givet mærker. Hun kan ikke i øvrigt sige, om volden er sket med 1 måned eller 1 ½ måneds mellemrum.

Foreholdt ekstraktens side 26 har hun ikke læst politiets afhøringsrapport igennem. Det, mente tiltalte, var en dårlig ide at gøre.

Foreholdt ekstrakten side 28, nederst, kan hun godt huske det nu, fordi hun fortalte til andre, at hun var faldet igennem en badebro og havde faet et blåt øje. Hun kan dog ikke huske selve episoden.

De havde kontakt dagene efter, at hun talte med politiet. De fortsatte med at være kærestes. Det var fordi, det var for svært andet. Hun havde, når tiltalte var i godt humør, lyst til at være kærestes med ham.

For så vidt angår den situation med dynen eller puden vil hun kalde det, at han prøvede at kvæle hende. Han gjorde det for at få hende til at holde kæft. Det foregik i hendes seng. Hun fik en dyne over hovedet. Hun lå ikke og sov. Det var en dyne eller en pude. Det var tiltalte, der tog den over hende og over hendes hoved. De havde vel skændtes. Han sad ved bordet. Hun kan ikke huske det. Hun husker, at hun skubbede det væk. Hun kan ikke huske, om han sad oven på hende. Det var ikke i ret lang tid. Hun kunne godt skubbe ham væk. Det var svært at trække vejret.

For så vidt angår situationerne med skub/fald er hun nogle gange kommet til skade af det. Der var en situation, hvor de sad på en skråning ved Vej2 ved en børnehave. De sad og diskuterede. Så skubbede han hende ned på græsset. De sad på græsset i forvejen. Det var et skub mod brystet. De sad ved siden af hinanden på skråningen. Hun blev ikke skubbet ned ad skråningen. Det var nok et mellemhårdt skub, men hun vejer ikke så meget. Der lå tilfældigvis en pind i græsset, som gjorde, at hun fik et lille hul i baghovedet.

Hun havde 2 hjemmeboende børn, da hun blev kærester med tiltalte. Til at starte med var tiltaltes forhold til børnene godt. Da bølgerne gik højt, flyttede de hen til deres far. De var trætte af skænderierne, men også blevet bange for tiltalte. Efter de var flyttet, var hendes forhold fortsat godt til børnene, men tiltalte skulle helst være et andet sted, når hun sås med dem. Tiltalte havde det ikke godt med, at hun så andre. Det var "nogle værre nogle" eller "spassere", så hendes omgangskreds er ikke så stor nu. Når hun ikke talte med dem, kom de ikke. Tiltalte har ikke sagt til hende, at hun ikke må se dem, men hun gad ikke, fordi så skulle hun bagefter høre, at de var dårligt selskab mv. for hende.

Efter badet og episoden med politiet kan hun ikke huske, om hun tog hjem. Hun er ofte taget væk, når de har skændtes.

Foreholdt ekstraktens side 34 kan hun ikke huske, om hun er blevet afhørt telefonisk. Politiassistent X1 siger hende ikke noget.

Foreholdt samme sted side 36, næstnederste afsnit, er det rigtigt, at tiltalte har sat et stykke papir i klemme i hendes dør. Hun kunne se, at døren havde været åben. Det var en gul "noteblok". Der var skrevet noget på den. Hun kan ikke huske hvad. Der stod noget med "Tænk dig om, skat." Der blev hun underlig til mode. De havde nok da skrevet sammen på SMS. Hun vidste ikke lige, hvad han mente, men hun blev bekymret.

Hun har en PTSD-diagnose. Den har hun haft længe før, hun mødte tiltalte, men den er ikke blevet bedre efter. hun mødte ham. Hun tager således medicin nu pga. uro, hvilket hun ikke gjorde før.

Hun har været nødt til at flytte, idet hun var træt af, at politiet kom rendende hele tiden og over klager fra naboen om, at hun fx ikke kunne få lov til at spille transistorradio. Nu er kontakten til tiltalte slut.

Hendes forhold til tiltalte har ændret hende psykisk. Hun får stille og rolig hjælp, hvor hun nu bor, idet der dog endnu ikke er startet psykologhjælp op. Meget af hendes omgangskreds er gået tabt. Hun taler stort set kun med sine børn nu.

Hun var ved lægen vedrørende brandmærkerne. Det er længe siden. Lussingen blev udløst af et skænderi. De blå øjne, som hun har omtalt, fremkom af, at hun blev slået af tiltalte.

Det er rigtigt, at tiltalte ikke kunne se, hvor cigaretten ramte, da han kastede med den, pga. bordet mellem dem. Han må have været klar over, at de brændte hende. Hun ved ikke, om han bagefter ledte efter cigaretter på gulvet. Det var sammen med nogle utændte cigaretter, at han kastede den brændende cigaret.

For så vidt angår episoden med skubbet på skråningen var det i forbindelse med et skænderi imellem dem. Tiltalte har ikke kendt til, at der lå en pind i græsset.

Når det drejer sig om hendes omgivelser, har han sagt, at han ikke synes, hun skal være sammen med dem. Han har tjekket op på hendes kommunikationsmidler. Det er sket et par gange om ugen. Til sidst blev det flere gange om ugen. Det er rigtigt, at under skænderierne med tiltalte kunne hun godt svare igen.

Episoden med barberskummet havde ikke karakter af pjank.

Hun kiggede ikke hans telefon igennem, fordi hun ikke kunne låse den op, "det gad hun ikke".

Vidnet V1 har forklaret, at forurettede er hendes bedste veninde. De har kendt hinanden siden 1993. Hun vidste, hvem tiltalte var, inden forurettede og tiltalte blev kærester. Hun blev ved med at se forurettede efter, at de var blevet kærester. Nogle gange måtte hun ikke være i kontakt med forurettede. Tiltalte har "trukket forurettede til sig." Tiltalte følte, at forurettede var hans ejendom. Tiltalte har sagt flere gange, at vidnet skulle tage væk, når hun var på adressen, mens der var ballade. Forurettede har i den forbindelse udtrykt, at det var hendes hjem.

Forurettede har ikke taget kontakt til vidnet bagefter. Senere har forurettede sagt, at hun ikke måtte være i kontakt med hende. Tiltalte har mange gange taget forurettedes telefon. Forholdet var voldeligt - også psykisk. Vidnet har set det. Hun har på et tidspunkt beskyttet forurettede og dennes børn. Tiltalte var gået tæt hen til forurettede og ville tage fat hende i hendes arme. Vidnet har set tiltalte tage fat i forurettedes arme og trække hende ind på børneværelset, mens han sagde "hør nu her". Det er sket flere gange. Det er sket i forbindelse med diskussioner, hvor han mener, at forurettede har gjort noget, som hun ikke har gjort.

Tiltalte har også siddet og rakket ned på forurettede. Hun kan ikke huske, hvad der ordret er blevet sagt. Det har været nedladende og onde ting, mens vidnet og børnene hørte på det. Vidnet er blevet ved med at komme, når tiltalte ikke var der.

Vidnet har bemærket en ændring af forurettede, efter denne blev kærester med tiltalte. Forurettede har altid været glad, men nu er det ændret på den måde, hun taler på, og forurettede kan selv være voldelig/grov i sin sprogbrug, når hun forsvaret sig. Forurettede har også i situationer reageret ved at skubbe tiltalte væk. Forurettede kunne være gul og blå over hele kroppen, når hun kom hos vidnet.

De har ikke set hinanden lige så meget, som de plejede. Det er vidnet selv, der har trukket sig i en periode.

Dengang tiltalte bad hende om at gå, blev hun. Der havde forinden været et skænderi mellem tiltalte og forurettede. Vidnet involverede sig i det, og det var i den forbindelse, at tiltalte bad hende om at gå. Hun og forurettede havde sidst kontakt, da forurettede ville have tiltalte ind igen. Der gik så et par måneder uden, at vidnet og forurettede havde kontakt med hinanden.

Det er rigtigt, at hun ikke har været i forurettedes hjem, efter det, der er gengivet på ekstraktens side 40, skete.

Det, der skete, når tiltalte tog fat i armene på forurettede, var, at han trak hende i armene. Forurettede strittede imod, og tiltalte brugte kraft. Det skete over for vidnet og børnene. Han sagde "jeg skal lige snakke med dig". Situationen endte med, at tiltalte gik til sidst.

Tiltalte har ikke generelt sagt til vidnet, at hun ikke skulle komme mere. Forurettede har fortalt hende, at forurettede ikke måtte se hende, og at tiltalte har taget hendes telefon.

Vidnet pb. V2 har forklaret, at han er ansat ved Fyns Politi. Han var på arbejde den 25. februar. Han var sammen med 3 andre kollegaer kommet på adressen på baggrund af et bekymringsopkald om en kvinde, der blev slået. På adressen var det en mand, der åbnede døren. De sagde, at de gerne ville snakke med kvinden. Manden var modvillig og virkede lidt ophidset, i hvert fald over deres tilstedeværelse.

Kvinden kom herefter til stede, og hun virkede bange/skræmt. Hun var våd og havde stadig tøj på. Hun rystede. Hun havde fået smurt barberskum på sit tøj og sit hår. Manden var ikke våd. Manden havde ikke lyst til, at de skulle tale med hende. Det gjort ham mere ophidset. De delte sig op således, at kollegaen tog med kvinden ind på børneværelset, og vidnet tog manden med ind i stuen. Manden prøvede et par gange at komme hen til kvinden, og til sidst måtte de bortvise ham fra stedet. Badeværelset så rodet ud. Der var smurt barberskum ud over det hele.

Der har været forevist fotos af forurettede og af gerningsstedet. Tiltalte er af relevans for sagen senest straffet ved

- dom af 10. august 2009 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Prøveløsladt den 23. december 2009 mod 2 års prøvetid. Reststraf 1 måned.
- dom af 7. februar 2018 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og 2.
- dom af 27. marts 2019 med fængsel i 60 dage for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 266, § 119, stk. 1.
- dom af 7. januar 2020 med dagbøder for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret bl.a., at han er sygemeldt. Han er i et ressourceforløb. Han har eget hus. Han har 2 børn. De er ikke hos ham.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldspørgsmålet

Tiltalte er tiltalt for at have udsat sin tidligere samlever, F , for flere tilfælde af vold, jf. § 245, stk. 1, jf. til dels § 247, stk. 1 og 2, samt ulovlig tvang efter straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1, og psykisk vold efter straffelovens § 243. Gerningsperioden er angivet som værende "i løbet af 2019" - dog for så vidt angår § 243 først efter den 1. april 2019 - og "derpå frem til den 25. februar 2020".

I anklageskriftet er angivet nogle selvstændige og specificerede anklagepunkter, som retten vil tage udgangspunkt i ved vurderingen af, om der foreligger overtrædelser af en eller flere af de nævnte bestemmelser. I første række vil retten vurdere, om der i de enkelte underpunkter til forholdet er bevis for overtrædelse af en af de traditionelle bestemmelser om krænkelse af en persons legeme eller frihed (vold, ulovlig tvang), dernæst om betingelserne for psykisk vold (§ 243) eller gentagen vold (§ 224, stk. 2) er opfyldt.

Forurettede, F , har afgivet en forklaring, der fremstår subjektiv oprigtig. Den er imidlertid præget af mangelfuld hukommelse, manglende præcision og i et vist omfang af modsigelser, der alt kan skyldes den PTSD, som forurettede angiver at lide af. Dette har retten ladet indgå i bevisvurderingen til fordel for tiltalte, hvor forurettedes forklaring afviger fra tiltaltes forklaring.

Forurettede har - overensstemmende med tiltaltes forklaring - forklaret, at hun og tiltalte var kærestepar i en periode på ca. 2 år, indtil forholdet sluttede for nylig. De boede ikke sammen, men opholdt sig meget sammen, herunder på hendes bopæl. Hun har - også foreneligt med tiltaltes forklaring - forklaret, at forholdet det sidste år, de var kærestepar, var præget af mange skændier. Hun har forklaret, at det er sket "ca. 1 gang hver tredje måned, at hun har fået skub, som har givet mærker".

Forurettede har i øvrigt om enkeltstående voldshændelser forklaret, at hun i november 2020 fik en lussing af tiltalte. Forklaringen vedrører et forhold, der falder uden for anklageskriftets gerningsperiode. Der kan derfor ikke ske domfældelse for dette selvstændige forhold. Retten finder ikke, at der i øvrigt er ført bevis for, at tiltalte i gerningsperioden har udsat forurettede for lussinger.

Forurettede har forklaret om et tilfælde, hvor hun og tiltalte sad ved siden af hinanden på en græsskråning og diskuterede, og at tiltalte i forbindelse hermed skubbede hende i brystet, hvorved hun ramte "en pind i græsset" og "fik et lille hul i baghovedet". Hun har forklaret, tiltalte ikke kendte til, at der lå en pind i græsset. Forurettede har endvidere forklaret om et tilfælde, hvor tiltalte tog en dyne eller en pude "over hende og over hendes hoved", hvorved "det var svært at trække vejret". Hun har herom i øvrigt forklaret, at "hun husker, at hun skubbede det væk", at "hun ikke kan huske, om han sad oven på hende" og at "Hun kunne godt skubbe ham væk". Retten finder det overvejende betænkeligt på grundlag af forurettedes forklaringer om disse forhold, jf. også rettens indledende generelle bemærkninger vedrørende forurettedes forklaring, at anse tiltalte for i disse forhold at have gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 eller § 245.

Retten har herved tillige lagt vægt på karakteren af forholdene og den mangelfulde belysning af optakten til dem. Retten finder endvidere, forholdene ikke ved bevisførelsen i retten klart er tidsfæstet til gerningsperioden. Tiltalte frifindes derfor for disse forhold.

Forurettede har herudover forklaret om, at tiltalte i forbindelse med en skænderi smed en tændt cigaret - evt. flere cigaretter, hvoraf en var tændt - over på hende, og at den tændte cigaret faldt ned på hendes lår og forårsagede brandsår på hendes lår. Tiltalte har ved sin forklaring bekræftet, at han "verfede" cigaretten mod forurettede, efter at hun havde kastet den mod ham, men at han ikke var klar over, at den faktisk brændte hende. Forurettedes forklaring om hændelsen er understøttet af vidnet, politibetjent V2's forklaring og de tekniske oplysninger, herunder fotos optagne ved politiforretningen den 25. februar 2020, og er herved tillige med tiltaltes forklaring tidsfæstet til denne dato.

Forurettede har videre om hændelsen forklaret, at hun ikke turde at vifte cigaretten væk fra låret på grund af en frygt for tiltaltes reaktion. Da det samtidig efter forurettedes forklaring må lægges til grund, at tiltalte ikke havde direkte udsyn til, at cigaretten lå på hendes skød, fordi der var et bord mellem dem, finder retten det imidlertid ikke bevist, at han havde forsæt til at cigaretten faktisk brændte hendes lår, hvorfor han frifindes for at have overtrådt straffelovens § 245 eller § 260, stk. 1, nr. 1, for ved denne eller anden lejlighed at have ladet "tændte cigaretter brænde ud på F's begge lår med brændemærker til følge". Retten finder imidlertid, at selve det at kaste en tændt cigaret på en anden med risiko for brandsår til følge er en overtrædelse af straffelovens § 244, hvorfor han findes skyldig heri.

Forurettede har ikke forklaret om, at hun ved denne eller en anden lejlighed blev påført et brandsår på sin hånd ved tiltaltes handling. Retten finder herefter ikke, at der foreligger det til domfældelse fornødne bevis for denne del af anklageskriftet, hvorfor tiltalte frifindes herfor.

Forurettede forklarede ikke under hovedforhandlingen af egen drift om underpunktet vedrørende "et knyt-næveslag på næsen med blå øjne til følge". Under forehold af politirapporten med gengivelse af politiets afhøring af hende forklarede hun først, at det er rigtigt, at hun fik et blåt øje, og senere, at det skyldtes vold fra tiltalte. I det foreholdte fra politirapporten kan hændelsen tidsfæstes til ca. 3 uger før den 25. februar 2020. Retten finder imidlertid, at forurettedes forklaring, der er bestridt af tiltalte og ikke er understøttet af lægelige erklæringer, fotos eller andethåndsviðner, er behæftet med en sådan usikkerhed, herunder med hensyn til den nærmere beskaffenhed af volden, optakten til den og skaderne, at det er overvejende betænkeligt at finde tiltalte skyldig heri, hvorfor han frifindes for dette underforhold.

Efter parternes samstemmende påstande frifindes tiltalte for det underforhold, der omhandler, at tiltalte den 25. februar 2020 skulle have tvunget forurettede til at køre med sig til sin fars bopæl.

Efter forurettedes forklaring, der er understøttet af fotoene af forurettede og af badeværelset samt af politibetjent V2's forklaring om forurettedes fremtoning og sindstilstand og af tiltaltes sindstilstand, da vidnet indfandt sig på adressen, og til dels af tiltaltes egen forklaring, lægger retten til grund, at tiltalte tvang forurettede påklædt ind under bruseren, hvor han hindrede hende i at komme ud, og hvorfra han oversprøjtede hende med koldt vand, samt at han sprøjtede barberskum ud over hende. Tiltaltes forklaring om,

at hun selv gik ind under bruseren med tøj på, og at hændelsen med sprøjt af barberskum var udslag af pjank, tilsidesættes derfor som utroværdig.

Tiltalte findes derfor i dette omfang skyldig i dette underforhold. Retten finder, at såvel oversprøjtningen med barberskum som med koldt vand - i hvert fald under de i sagen omhandlede omstændigheder, der samlet anbragte forurettede i en ydmygende og nedværdigende situation - udgør overtrædelser af straffelovens § 244, og - for så vidt angår elementet af tvang - straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1. Disse forhold findes strafmæssigt at skulle bedømmes under et.

Det lægges efter det oplyste til grund, at tiltalte var nært knyttet til forurettedes hustand.

Der er under hovedforhandlingen forevist et foto af knust glas i et billede og i en sofa, men beskadigelserne er ikke under bevisførelsen relateret til tiltaltes handlinger. Forurettede har forklaret, at tiltalte ved en lejlighed har ødelagt et bord ved under et skænderi at have slået sin hånd ned i det. Retten finder ikke, at denne handling, heller ikke i sammenhæng med tiltaltes forklaring om en kast af en ølflaske "ned i sædet af en knallert, så den bumpede ind i vinduet" med tilstrækkelig sikkerhed kan opfattes som et moment i en nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der var egnet til at styre forurettede.

Det lægges efter tiltaltes og forurettedes forklaringer til grund, at tiltalte efterlod en besked i døren til forurettede, efter episoden den 25. februar 2020, med teksten "Du skal tænke dig om, skat!".

De to beskrevne overtrædelser af straffelovens § 244/§260, stk. 1, nr. 1, må efter det oplyste anses for at finde sted i løbet af en aften, den 25. februar 2020. Retten finder imidlertid ved forurettedes forklaring, sammenholdt med vidnet V1's forklaring, og til dels tiltaltes forklaring, at der foreligger tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der i en periode fra ca. november 2019 til den 25. februar 2020 har været et sådant mønster af groft nedværdigende, forulempende og krænkende adfærd, udøvet af tiltalte over for forurettede, som har været egnet til at styre hende, at betingelserne i straffelovens § 243 er opfyldt.

Vurderingen sker efter en samlet bedømmelse af de to oven for beskrevne overtrædelser af straffelovens § 244/§ 260, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med ordlyden af den besked, som tiltalte efterlod i døren, efter at politiet havde været på adressen, forurettedes forklaring om tiltaltes gentagne nedværdigende bemærkninger til hende og hans devaluerende kommentarer om hendes omgangskreds, der er understøttet af vidnet V1's forklaring, og den ændring i forurettedes adfærd, der som følge heraf bl.a. bevirkede, at hun lagde afstand til sin bekendtskabskreds. Retten har endvidere til brug for vurderingen af, om betingelserne i § 243 er opfyldt, lagt forurettedes forklaring om, at hun jævnligt i gerningsperioden fik skub af tiltalte, således at det gav mærker til grund. Efter forurettedes forklaring lægger retten til grund, at tiltalte over for forurettede og andre omskrev hendes skader som følge af vold eller håndgemæng således, "at hun er faldet og har slået sig" eller, at "hun skulle være faldet igennem en badebro". Retten finder, at tiltaltes omskrivninger af forurettedes skader som følge af volden eller håndgemænget, er kendetegnende for tiltaltes styring af forurettede og hans adfærds gradvise nedbrydning af hendes selvværd.

Retten finder ikke, at de to overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, der er begået i løbet af en aften under det, der må betegnes som et fortløbende skænderi, er omfattet af sidestrafferammen i straffelovens § 244, stk. 2, hvorfor tiltalte frifindes herfor.

Strafudmålingen

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 243, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1, til dels jf. § 89.

Retten har lagt vægt på karakteren af de to overtrædelser af straffelovens § 244/260, stk. 1, nr. 1, der som "fysisk vold"- overtrædelser betragtet må anses som af mindre grov karakter, karakteren af den psykiske vold, som - ud over de to tilfælde af fysisk vold - tillige må anses for at have været af mindre alvorlig karakter og som er foregået over en kortere periode, og i skærpende retning tiltaltes forstraffe for ligeartet kriminalitet. Der er for så vidt angår overtrædelser af straffelovens § 243 taget udgangspunkt i lovforarbejdernes tilkendegivelser om, at der ikke for overtrædelse af denne bestemmelse som udgangspunkt bør udmåles en straf på under 60 dage. Straffen for overtrædelserne af straffelovens § 244/§260, stk. 1, nr. 1, må dog i betydeligt omfang anses for absorberet ved overtrædelser af straffelovens § 243.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med en tillægsstraf af fængsel i 4 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Gert Holst Matthiesen

dommer

//nth

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTE I SVENDBORG, den 23. december 2020

Signe Banke

Afdelingsleder